

ת"פ (תל אביב) 21-10-71891 - מדינת ישראל נ' יוסף פיצ'חודה

ת"פ (תל-אביב-יפו) 21-10-71891 - מדינת ישראל נ' יוסף פיצ'חודה ואח' שלום תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 21-10-71891 - מדינת ישראל

מדינת ישראל

נ ג ד

1. יוסף פיצ'חודה

2. גלמור תכשיטים בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד אמיר ברכה ועו"ד חיים מזרחי

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[02.07.2024]

כבוד השופט עללא מסארווה

גזר דין

טיוטת גזר הדין הייתה מוכנה עוד בישיבה הקודמת מיום 29.05.24, ואולם לא הוקראה לאחר שהתברר שחוות דעתם של הממונה על עבודות השירות לא התקבלה והדין נדחה להיום. עובר לדין התקבלה חוות דעת חיובית לגבי שירותו של הנאשם לריצוי העונש בעבודות שירות.

כתב האישום והכרעת הדין

הנאשם הודה והורשע בעבודות כתוב האישום המתואן במסגרת הסדר טיעון בעבירות לפי סעיפים 220(1) ו- 220(5) לקודמה מס הכנסתה, וכן עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ, בנסיבות מחמירות, לצד עבירות לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ.

לפי כתוב האישום המתואן, הנאשם ביצע עשר עסקאות במכירת זהב בזמן, מבלי לרשום את העסקאות בספרى החברה בבעלותו, ומבליל לדוח על כך לרשויות המס. בהמשך להיליך גישו, הגיעו הצדדים להסדר טיעון שעיקרו בתיקון בכתב האישום, לצד הסכמה של התביעה שתתגביל עצמה לעונש בו 16 חודשים מאסר, כפוף להסרת המחדלים. עוד הוסכם על ענישה צופה פני עתיד וכנס לשיקול דעת בית המשפט.

תמצית גזר דין

מדובר במקרה קשה, הן במישור קביעה המתחם והן במישור השורה האחורה של העונש. העבירות המזוהות לנאשם הן חמורות, סכום העבירות הוא גבוה, ומדובר בעבירות מסווג פשע, שהתבצעו על פני תקופה ולא באופן חד פעמי, ולכן, הן מצדיקות קביעה מתחם שמתחיל, ברף התחiouן במתחם, במאסר בפועל שירוצה מאחורי סור גבריה.

לديי, אילו היה זה מקרה "פשוט" של העלמת מס לגבי הכנסה ומס ערך נוסף בסך של 2.7 מיליון ₪, היה מקום לקבוע מתוך שמהלך במאסר בפועל ממש ולא במאסר שניין לריצוי בעבודות שירות (ניתן להפנות לעשרות רבבות של פסקי דין בהם המתחם במרקמים כגון אלה מתחל ממאסר בפועל ממש, למשל: עפ"ג (מחוזי מרכז) 19-1802-05-11802 סוסטייל ואח' נגד מדינת ישראל (2020), עפ"פ (מחוזי ת"א) 2450-09-17 סוויד נגד מדינת ישראל (2018), עפ"ג 7401-06-21 (מחוזי ת"א) דוד לוי נגד מדינת ישראל (2021). אלא שבמקרה שלפניו מספר נתוניים שהופכים את המקרה למורכב יותר מבחינת קביעת מתחם העונש. אמנה להלן נתוניים אלה:

- החוב הפלילי (שהואר במלואו), והוירע על ידי פקיד שומה בסך 1.1 מיליון שקלים, וזאת לאחר שהרוחחים של הנאשם הוורכו על ידי פקיד השומה ב- 10% מסכום העבירות. ההגנה טענה כי מדובר בהערכה מופרצת, אך הנאשם, שהוא מעוניין להגיע להסכמה כדי להסיר את המחדל, נאלץ להסכים לעדמת פקיד השומה ולשלם את החוב הפלילי במלואו. הנאשם חתם על הסכם פשרה עם רשות המסים שנועד "לסיום סופי ומוחלט של כל המחלוקת בין הצדדים".

- הוסכם בין הצדדים, חלק הסדר הטיעון, כתשתית עובדתית עליה יתבסס גזר הדין, כי הרוחחים של הנאשם כתוצאה מביצוע העבירות עונדים על "רווחים מאוד נמוכים".

- וכן, מדובר במכירה של חומר גלם (זהב) שערכו הכספי קשייב באופן ייחודי, בבחינת-tag קבוע כך שהפער בין מחיר הקניה שלו לבין מחיר המכירה הוא קטן בהשוואה לחומרים ולחומרים אחרים.

אבל מבחן ה证实 העליון הנכבד לפיה המבחן הקבוע בעבירות מס הוא מבחן ה证实 אבהיר מכך. אני ערד לפסקית בית המשפט העליון הנכבד לפיה המבחן הקבוע בעבירות מס הוא מבחן ה证实 להבדיל מחייבות המס או הרוח (עפ"ד 5783/12 נסימ גלים ואח' נגד מדינת ישראל (2014) (להלן: "גלאם"). ואולם, כפי שהובחר ברע"פ 5877/22 אלף לאקיס ואח' נגד מדינת ישראל (2022) הדברים מכוונים בהקשר זה, בעיקר לעניין התגבשות יסודות העבירות בהיבט הרשעה, בעוד לגבי הענישה התמונה היא מרכיבת יותר, כפי שאפרט בהמשך. הנזק הישיר שנגרם למדינה (ואשר מתבטא במצבו, שלא לומר ביטולו, בהסרת מחדל מלאה) הוא מצומצם יותר, הלכה למעשה, ביחס לסכום העבירה. ענייננו, אין מדובר בהערכה לגבי קיזוז רגיל הוצאות, אלא בחיבור הנבוע ממכירה של נכס שערכו בעת הקניה מהויה אחוז גבוה מאוד ממחיר המכירה שלו. וכאשר מctrפים לכל אלה, הסכמתה העובדתית של התביעה, בשלב הצגת ההסדר, וכך חלק ממנו, כי "הרווחים מהעבירות מאוד נמוכים", אני סבור שלא ניתן להתעלם כמעט מנתון זה, בפרט בשלב קביעת גבולות מתחם העונש הולם.

הצדדים שנייהם, כל אחד על פי השקפותו, הפנו לגור דיןו של בית משפט זה בת"פ 64182-05-20 (להלן: "בן שושן (2023) (להלן: "בן שושן"), שנייתן על ידי כבוד השופט מא' הרט-רייך, אשר ערעור על חומרת העונש בו נדחה לאחרונה על ידי כבוד בית המשפט המחוזי. עניין בן שושן נקבע מתחם שמהלך בسنة מאסר ועד שלושים חודשים מאסר. כפי שיורח בהמשך, השוואה בין עניינו של בן שושן לעניינו מוביל למסקנה שעניינו של בן שושן חמור יותר מעניינו, כך שהיה נכון, בכל מקרה, לקבוע מתחם מותן יותר בעניינו. זאת בשים לב להיקף העבירות שם, התפרשותן על פני תקופה ארוכה, סכומי העבירות, סכום החוב הפלילי, ועוד.

מכאן המסקנה שהיא נכון לקבוע מתחם מעט יותר מותן בעניינו. כל זאת, לפני שנלקחו בחשבון הנתונים המיוחדים של המקרה דנן כפי שצינו לעיל, ולכן, מסקנתה היא שאפשר שמתוך העונש בעניינו יתחיל במאסר של 9 חודשים (שיכול שיוציאו בעבודות שירות).

בתווך המתחכם, מלאכת קביעת העונש קלה יותר לשיטתי, באשר מדובר באדם שגילו מעל 70 שנים, נעדך כל עבר פלילי, דמות חיובית לכל הדעות, שהסיר את המחדל במילואו, והודה במינויים לו, הודה מלאה ובלתי מסויימת, וכי, בהקשר זה, אם אפונה לדברי הנאשם עצמו, עידי האופי שהיעדו לטובתו. כמו כן, יש להתחשב בחלוף הזמן המשמעותי, באשר מדובר בעבירותות מ לפני 8-7 שנים.

המשתק בין תיקון 113 לחוק העונשין לבני גזירת העונש בתוקף טווח עונשה מסוימת בית המשפט המחויז בתל אביב (כב' השופטת ד' אמר) בתפ"כ 22-11-18081 מדינת ישראל נגד אקסל-מד בע"מ ואח' (2023), סיכם את ההלכה בנושא זה כך:

"נקבע כי בוגדר הבדיקה, בית המשפט מוסמך לשקל מהו העונש הראו' בשים לב לשיקול העונשה על פי תיקון 113 לחוק העונשין, לצד יתר השיקולים הרלבנטיים לסוגיות אימוצו של הסדר הטיעון. זאת לאור המדיניות המשפטית אשר הייתה נהוגה אף טרם כניסה כניסתו של תיקון 113 לחוק העונשין לתוקף, לפיה על בית המשפט לבחון את העונש המוסכם על פי הסדר הטיעון בהתאם לממידה המקובלות. לצד זאת, בעת הבדיקה, אין להתעלם מכך שהשיקולים שבבסיס אימוצו של הסדר טיעון אינם זהים בהכרח לאלה הנשלקים במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, ובכללם ציפיות הנאשם כי הסדר הטיעון יומץ (ראו גם ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.2013)). בראוי המפורט לעיל, יבחנו העונשים המוסכמים לנאים בבחן האיזון ובשים לב לכללי ושיקולי העונשה שבתיקון 113 לחוק העונשין".

בעניינו, מדובר בהסדר טיעון, שהצדדים הסכימו בו לטווח עונשה. כפי שאפרט בהמשך, מתחכם העונש ההולם בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה המיחוזדות בתיק זה, עולה בקנה אחד עם העונשה המוסכמת. لكن בדעתו לאמץ את הסדר הטיעון ולגזר את עונשו של הנאשם תוך הטוויה המוסכם. נסיבות ביצוע העבירות

לחומרה, מדובר בעשרות עסקאות. לפחות, עבירות שבוצעו בתקופה קצרה יחסית של מספר חודשים, ביחס לשנים הארוכות מאוד (מספר עשרים) בהן עסק הנאשם במכירת תכשיטים. עוד לציין לחומרה עצם הרשעתו של הנאשם בעבירות מס חמורות שנלווה אליום אלמנטים של מרמה ותחבולה כיהה לעבירות לפי סעיף 220 לקודמת מס הכנסתה, ועוד עבירות לפי חוק מע"מ שבוצעו בנסיבות חמירות. מנגד, להבדיל ממקרים אחרים, חמורים יותר, אלמנט המרמה, כפי שבא לידי ביטוי בכתב האישום המתוקן, מסתכם בעצם העלמת ההכנסה ותשולם מזומנים ללא העברות בנסיבות, אך ללא פעולות מיוחדות נוספת (כגון שימוש במסמכים מזויפים או הסואאת פעילות עסקית).

המשקל של העונשה המוסכמת שהנائم השיג אך "רווחים מאד נמוכים"

בבסיס גזירת הדין עומדים שלושה נתונים חשובים בהקשר של היקף העבירות:

1. הסכום המצתבר של העסקאות הלא מדיווחות (סכום ההעלה, על סך 2.7 מיליון ל"נ).
2. הסכום שנקבע על ידי פקידה השומה בחוב הפלילי (המחלל הפלילי על סך 1.1 מיליון ל"נ).
3. ההסכמה לפיה הנאשם השיג אך רווחים מאד נמוכים כתוצאה מהעבירות.

תחליה, יש להציג סנקודות מוצא שטייעון התביעהיפוי הנתן החשוב ולרוב הקבוע הוא סכום ההעלה, הוא טיעון שמקובל עלי".

בעניין זה, הרחיב בית המשפט בעניין גלם, והסביר כי:

"המבחן הוא מבחן הכנסה אוין מקום, בנסיבות מעין אלה, לעורך חישוב, כפי שהציג עוזי וינרטו, ולהגיע לתוצאה שבונאית המשקפת את המס הסופי אותו היה על המערער לשלם. בדרך המוצעת על-ידי עוזי וינרטו, יצטרכו "בתיים" המשפט להידרש לחישובים ולהשערות סבוכים לגבי היקף הכנסותיו והוצאותיו של העברין, אילו רק היה נהגcadם ישר...". (ע"פ 4980/07 כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (4.11.2010) בפסקה 35). סבירני, כי אין מקום לעורך חישובים מעין אלה, מה גם שלא הוציאו בפניו בית משפט קמא נתונים, המאפשרים לקבוע את הרוח הנקי של המערער, לו "היה נהגcadם ישר". לפיכך, אינני סבור כי יש מקום להכנס לחישובים מורכבים, כדי להגיע לסקום הרוח שהפיק המערער, שرك הוא מחויב במס הכנסה.

לענינו, די בכר שמדובר בהעלמת הכנסות בהיקפים גבוהים ביותר, ואין מקום לחישובים נוספים מעבר לכך. בנוסף, שולדעת, הדברים שנאמרו בעניין גלם לעניין הרשותה, יפים גם לשלב העונש וכי נתון זה אמרו להיות נתון אוסף, דהיינו, הדברים מתחם העונש ההולם. אני מוכן לקבל איפוא כי הנתונים (2) ו-(3) לעיל הם בעלי חשיבות מדרגה שנייה בהקשר קבוע היקף העבירות".

ההחלטה התייחסה בחשנות מובנת לטיעון ההגנה, ובצדק לשיטתו. וכך נקבע בת"פ (כפר-סבא) 28015-07-15:

מדינת ישראל נגד חגי יחיא (2017):
לשם החוק, כמו גם עדמת ההחלטה, ברורה ובהירה ולפיה על בית המשפט להתחשב בהיקף העלתת הכנסות ולא בנזק המשמי שנגרם לקופה המדינה".

ועדיין, אין דין נאשם שביצע עבירות של השמתה הכנסה שמעצם טيبة וטעה כרוכה ברוחים גבוהים ביחס להוצאות (כגון רוחים ממשלח יד ללא חומר גלם), דין נאשם שביצע עבירה של השמטה בה הרוח עומד על אחוזים זעומים, באשר הכנסה הגבוהה אינה אלא גלום על מחירו של המוצר בתוספת רווח נמוך.

ואולם בקרה שלפנינו, קיימים נתונים מסוימים (עובדות 2) ו-(3)), שמקלים על מלאכת קבוע הרכחים שהציג הנאשם כפירות העבירות, ובהתאם מידת הפגיעה בקופה הציבורית. כיצד, מידת הפגיעה בקופה הציבורית הינה פקטור שלא ניתן לבטל אותו בקביעת נסיבות ביצוע העבירות, ובהתאם- מתחם העונש ההולם.

ושוב, אין מדובר בנתון מכירע, אך מנגד אני מקבל את טענת התביעה לפיה מדובר בנתון זניח או חסר משמעות. דברים ברוח זו נתמכים בפסקה שניתנה על ידי בית המשפט המחויז, להלן:

ע"פ (מחוזי ת"א) 43832-10-13 שאל נגד מדינת ישראל (2014):
"את הדגש שמה המדינה, כאמור, על גובה ההשמטה. באת- Coch המדינה חזרה וצינה לפנינו, כי מדובר במלعلاה מ- 5 מיליון ₪, סכום גבוה במיוחד. סכומים נמוכים בהרבה מהם זכו לענישה חמירה מזו שהטייל בבית-משפט קמא בענינו. מקובלת علينا טענת התביעה באשר לנסיבות הסכום, ואני מקבלים כי על-פניו מדובר בנסיבות חמירה. אולם, הצד השני של המطبع בהקשר זה הוא, האם עדין מדובר בחוב למס הכנסה בגובה הסכום שמדובר בו. במקרים אחרות, על כמה עומד החוב נכון ליום פסק הדין. כדי שלא נובן שלא נראה לנו שבים ואומרים, כי גובה סכום ההשמטה הוא רכיב מרכזי ודומיננטי לענין הענישה העומדת על גלוי העצמאות. דווקא משם כך, מן הראוי שבפני בית המשפט תה"ינה עובדות מדו"יקות עד לסוף הදרך".

לקביעות מסווגות פחות, אפנה ל': ע"פ (מחוזי י-מ) 10302-09-16 מזרחי ואח' נגד מדינת ישראל (2016): "עם זאת, בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה עליו לשкол, בין היתר, את הנזק המשמש לkopfa הציבורית כפי שהוכח במשפט. עניין זה אנו מוצאים טעם בטיעוני ב"כ המערערים כי המשקל שניtin להרשעה הנוגעת לחשבונות הזרות בקביעת המתחם היה רב מדי והיה בו משום התעלמות מן ההכרה של פקיד השומה בהוצאות שהוציאו המערערים בפועל לשם ניהול עסקם".

ולעפ"ג (מחוזי חיפה) 43320-05-16 מדינת ישראל נגד חסארמה (2016):
"יובהר, אין בידינו לקבל את טענת המערערת לפיה העובדה שהמשיב הגיע להסדר עם פקיד השומה (הסדר העומד על סך של 330,000 ₪) אינה מעידה בהכרח כי זהו סכום המס שהיה משולם לкопfat המדינה אילו דיווח המשיב על הכספיות כמשמעותו בחוק. על כך נשיב, משהגינו הנישום (המשיב) ופקיד השומה להסדר בדבר סכום המס ודרכו תשלומו, יהיו טעמי של פקיד השומה להסבירו לאוטו הסדר אשר היהי, הסדר מס זה הוא העומד בפנינו בכל הנוגע לשאלת מהו הייקפו של המחדל, וכפועל יוצא מכך - האם מחדל זה אכן הוסר".
עיר כאן פעם נוספת, המשיב שילם את סכום חובו במס (330,000 ₪) במלואו ולמעשה הקטין את הנזק הקונקרטי שגרם, כך שבוסףו של יום לא נגרם נזק כספי לאוצר המדינה. אנו סבורים כפי שיובהר להלן כי הסרת המחדל במלואו אינה דבר של מה בכר".

לנוח הפערים בין סכום הعلاמה, לבין החוב הפלילי, וההסכם שהנאשם השיג "אך רוחים מאוד נמנימים", אני סבור שיש בכך זה, לצד ההבנה שהנאשם דיווח כדין על הכספיות האחרות, כדי להוריד את הרף התחתון במתחם, ביחס למקרים הרגילים", משנת מסר לתשעה חדש מסר שיכול שרוץ בעבודות שירות.
אשר לערכיהם המוגנים בבסיס העבירות, אצין שמדובר בעבירות כלכליות, בניסיון להשיג רווחים קלים על חשבון הצבור, המעשים פגעו וגרעו מקופה הציבור סכומי כסף ממשמעותיים. מעבר לפגיעה בkopfa הציבורית, עבירות מסווג זה פוגעות גם בעיקרון השוויון הנשייה בנטל המס ובחשיבות שימוש הדיווחים הנכונים לרשות המס, בשים לב לשיטת המיסוי בישראל ואשר מבוסס על אמן בנישומים ועל דיווחיהם עצמם.

מדיניות הענישה בעניין בן שושן הנ"ל, הורשע הנאשם שם, רופא במקצועו שנייל מרפאת פרטיט בביתו, ביצוע עבירות רבות לפי סעיף 220 לפקודת וכן ריבוי עבירות לפי חוק מע"מ, במשך תקופה של שבע שנים. סכום ההשמטה (מס הכנסתה ומע"מ) עומד על כ- 3 מיליון ₪, תוך הגשת זו"חות כזבים. סכום המחדל הפלילי בו חויב הנאשם שם עומד על כ- 1.5 מיליון ₪. לאחר סקירה מקיפה של ענישה שנسبות דומות, בית משפט השלוםקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-30 חודשים מסר בפועל. ערעור שהוגש לבית המשפט המחויז נדחה.

בע"פ 7760/18 מזרחי נגד מדינת ישראל (2019), ביחס לאיושו השני בכתב האישום שם, שעסוק בעבירות דומות לפי סעיף 220 לפקודת וסעיף 117(ב) לחוק מע"מ לגבי סכום הכספיות בשווי 2.6 מיליון ₪, נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-36 חודשים מסר.

עפ"ג (מחוזי ת"א) 22209-07-22 מדינת ישראל נגד וקסבום (2023), נדון עניינה של נאשנת בהשמטה הכנסות בסכום שאינו נופל מ- 5,221,753 ₪, לפי סעיף 220 לפקודת, עבירות שבוצעו במשך עשר שנים "באורח שיטתי". נקבע בבית משפט השלום, מתחם עונש שבין 36-12. במלצת בית המשפט המוחזק, חזרו שני הצדדים מערערים שהוגשו, תוך שבית המשפט ציין כי הייתה הצדקה להחמרה ברף התחנות במתחם, אך לאור החמרה במצבה הרפואית של העונש, נותר העונש על כנו.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 54769-09-20 פרקליטות מיסוי וככללה נגד ארביב (2021), נדון עניינו של נאשם בריבוי עבירות לפי סעיף 220 לפקודת, וזאת בגין השטחה של כ- 1.8 מיליון ₪. נקבע בבית משפט השלום שהרף התחנות במתחם עומד על 10 חודשים. בית המשפט המוחזק דחה את ערעוריו שני הצדדים וקבע כי גם אם היה מקבל את טענת התביעה לפי סכום הרשמטה עונד על 2.6 מיליון ₪ חלף 1.8 מיליון ₪ כקביעת בית המשפט קמא, לא היה מקום להתערב בעונש.

עפ"ג (מחוזי ת"א) 65189-08-22 חשוול נגד מדינת ישראל (2022), נדון עונשו של מי שהורשע בריבוי עבירות לפי סעיף 220 לפקודת, לפי סכום הרשמטה בסך 1,780,000 ₪ שבוצעו על פני תקופה של שבע שנים. בית משפט השלום נקבע מתחם בין 9-24 חודשים. ערעור שהוגש לבית המשפט המוחזק נדחה.

מיקום העונש בתוך טווח העונש המוסכם כפי שצוין לעיל, חקרו בעניינו של הנאשם שיקולים רבים מאוד, אשר לשיטתי מצדדים הצבת עונשו על הרף התחנות שבמתחם.

בראש ובראונה, התרשםותה שהתנהלותו של הנאשם בתיק זה איננה מאפיינת את אורחותו. כפי שהעידו עד האופי, הנאשם הוא אדם נורמלי לחלוון, דמות מיטיבה לסייעתו, שהמעמד שלו כנאשם בפלילים זו לו לחלוון. שמעתי מהנאשם עצמו כיצד חוותה את ההליך המשפטי, דברים אשר תואמים את עדותה המרגשת של אשתו. בין השיקולים בתוך המתחם, הנזקים שנגרמו לנאשם כתוצאה מההליך המשפטי. שמעתי על קשייו של הנאשם שמתנהל מזה שנים ארוכות בצל הליך פלילי, וחתך עוננה של עונשה שמרחפת מעל ראשו, מזה מספר שנים, בכל יומו ולילותו. בהקשר זה, נמסר שהנאשם נפגע מבחינה בריאותית.

מדובר באדם בן 70 שנים, מושתל קוצב לב, שמצוותו הרפואית מצויה בהידדרות, לטענותו בצל חרדה מההליך המשפטי בו אינו מוגבל (הוגשו מסמכים רפואיים רבים).

כאן המקום להביא מדבריו של הנאשם לעונש:

"אני מתחרט על מה שעשית, אני טעיתי ומודה בטעות שלי. אני בעל משפחה, יש לי ילדים, נכדים, אישה טובה. אניBin אדם חולה, יש לי בעיות בלב, אניBin 70.5. עברתי הרבה בחימים ולא ציפיתי להגיע ל对照检查 צזה שאני בבית המשפט אני מצטער מאוד מאוד, אני מצטער על זה שהגעתי למקום שאני יושב כנאשם. עשיתי טעות, אני מודה ובגלל זה הגענו להסכם שככל מה שהתקשת לשלם שלם שלמתי ולמה? כי זאת הטעות שלי והעבירה שלי. אני מבקש מכבוד השופט שיתחשב بي בטור אדם שלעולם לא עשית עבריה, לא הייתי בבית משפט מעולם ולא ידעתי איך מגעים לכאן. אני לא מחפש ולא חיפשתי צורות וחיללה לא ציפיתי להיכנס לבית סוהר. עשיתי טעות אני מודה בזה ואני מתחרט על זה ואני ממך, תהחשב בי".

נתון חשוב הוא שהנאשם הסיר את המחדל במלואו, בכר העניק להודאותו וחרטתו מימד מעשי, לצד צמצום הנזק שגרמו מעשי.

הנאשם הודה במינויים לו, והודהה מלאה ובلتוי מסותיגת, ודין, כפי שעולה מדברי הנאשם וудי האופי שהעידו לטובתו. הודהתו של הנאשם לא בא בה שלב מוקדם, ואולם, הודהתו ניתנה במסגרת כתוב אישום מתוקן, על המשתמע מכך. הנאשם ביקש לקיים הליך גישור והבע נוכנות להודאות עוד בשלבים המוקדמים של הליך, אך הסדר הטיעון השתכל בעתו לאחר שהתנאים הבשילו לכך.

כמו כן, יש להתחשב בחלוף הזמן המשמעותי, באשר מדובר בעבירות מלפני 8-7 שנים. התביעה הציגה טעמים טובים לחולף הזמן, לפחות בחלוקתו. ועודין, לחולף הזמן מיום אובייקטיב, לא קשור לשאלת זהות הנאשם והגורמים לו. העבירות בוצעו בשנים 2016-2017, ועל אף שהתגלו דרך אגב, במהלך חקירת פרישה אחרת, ועל אף כריכת התקנים, והמתנה עם העמידה לדין בתקז'ק זה לסייע החקירה בפרשה אחרת, וההילכים המשפטיים הרלוונטיים, החלפו שנים רבות, והוצאה היא שהנאשם נוטן הדין הים, באמצע שנות 2024, בגין עבירות שבוצעו מספר שנים טובות לפני כן. עוד לציין שלא התרשםתי שהנאשם נקט בגישה "דוחינית" חריגת ביחס.

לבסוף, אין צורך לומר שהנאשם נעדר עבר פלילי, שלמד את לקחו, הפנים את הפסול במעשהיו, יש להניח שהסיכון שיחזור לבצע עבירות בעתיד, הוא נמוך. נזכיר שההילך המשפטי הרטיע את הנאשם, וננתן בו את אותו עונש. המסקנה היא ש邏輯ות כבده של שיקולים מטה את מחוגת הענישה לעבר תחתיית מתחם העונש.

מתחם הকנס בעניין זה, יש לחת בחשבון שמדובר בעבירה כלכלית מובהקת ומכאן שעונייה כלכלית מתחייבת בנסיבות. לאור היקף העבירות, והשיקולים לחומרה השונים עליהם עדמות בהרחבה לעיל, ומנגד השיקולים לקולא, ובפרט מצבו האישי-בריאותי-כלכלי של הנאשם, מצוי להעמיד את המתחם על בין 50,000-20,000 ₪. לאור המקצוע האמור, ולאחר שנתי דעתנו לתקן 113 לחוק העונשין ולטיעונו הצדדים, החלטתי לגזר על הנאשמתה העונשים הבאים:

א. מסר בפועל למשך 9 חודשים אשר ירצו בעבודות שירות לפי חזות דעתו של הממונה מיום 24.07.07, עבודות השירות תבוצענה בבית החולים שיבא ותחלנה ביום 24.08.11. זאת לפי 6.5 שעות יומיות בהתאם למוגבלות שצינו ב חוות הדעת. הנאשם יתייצב במועד זה עד השעה 08:00 בפני הממונה. והכל בהתאם למפורט בחוות הדעת של הממונה.

ב. 6 חודשים על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירות מסווג פשע לפי פקודת מס הכנסת.
ג. קנס בסך 20,000 ₪ או 3 חודשים תמורתו. הকנס ישולם ב- 4 תשלוםיו שווים, חודשים ורוצפים החל מיום 1.8.24 ובהמשך בכל חודש לאחריו.

ניתן יהיה לשלם את הוקנס עבור שלושה ימים מtan גזר דין לחשבון המרכז לגביות קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באמצעות מהדריכים הבאים:

- בכרטיס אשראי - באתר המזקון של רשות האכיפה והגביה, www.eca.gov.il.
 - מוקד שירות טלפון בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון *35592* או בטלפון *****-***-***.
 - מזומנים בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- ניתן צו כללי לモוצגים. המוצגים יחולטו/ישמדו/ישבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרת. הכספיים שהופקדו עבור הנאשם בתיקים הקשורים יועברו לצורכי תשלום הוקנס שנפסק בגין דין זה, וככל שתיתוותר יתרה היא תושב לידי המפקיד, בכפוף לכל עיקול או למוגבלה אחרת על פי דין.

המצוריות תעבור העתק למנונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית משפט המחויז ב תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז סיון תשפ"ד, 02 يول' 2024, במעמד הצדדים.